

Succesen fortsætter

**73 fik endnu en fornøjelig
traditionsfest nummer 18**

Jan Flodin havde en travl aften. Han var endnu en gang turneringsdirektør og spiller og overtog for en aften skyld John Andersens job som sprechstallmeister, der byder velkommen og giver ordet videre til aftenens toast master

Flodin kom ind fra bænken

John Andersen lover at gøre comeback næste år

De søgte ham her, de søgte ham der, de søgte ham alle vegne. Men han var som Den Røde Pimpernel ikke til at finde.

Hvor fanden var John?

Nu har John Andersen i årevis budt velkommen til traditionsfesten nærmest som en del af inventaret. Og så var han der ikke. Festkomiteen var nu adviseret om at et af de traditionelle indslag ikke blev en realitet i år. For John havde for længe siden meldt afbud.

Så allestedsnærværende Jan

Flodin – man er vel klubmand – kunne føje en ny titel til de mange andre han kan smykke sig med efter et langt liv som spiller, leder, holdleder, bestyrelsesmedlem, forfatter af 100 års jubilæumsskriftet, og så meget andet.

Nu overtog han Johns rolle og kom med forklaringen:

For mange, mange år siden fik John øje på fiskehandlerens datter og fik hende på kroen, og det udviklede sig så meget, at de såmænd nu har været gift i mere end 40 år. Hun var kun 17 år, men dengang kom man ikke i medierne, hvis det udvik-

lede sig. Og kvinderne skal jo også have lov til at bestemme en gang imellem. Og fru Andersen havde bestemt, at nu skulle John og hun i teatret. Og derved blev det.

Det var lidt af en opgave Flodin var kommet på, for John er jo en ret morsom mand.

Men fortvivl ikke for Flodin kunne meddele, at han netop havde modtaget en meddelelse fra Helle Andersen:

Undskyld. Min elskede John insisterer altid på at deltage i traditionsfesten, så da den i år kolliderede med en koncert,

som jeg ville have ham med til, valgte jeg at spille krænkelseskortet. Det virkede, for nu står jeg i Royal Arena med John, og han har tilgivet mig dette lidt beskudte trick mod at jeg lovede, at han allerede fra næste år igen vil være vært ved Traditionsfesten. John hilser og siger, at så kan I allerede næste år slippe for den talentløse reservevært.

Flodin mente, at ikke mindst hans fighterhjerne kvalificerede ham til tjansen, selv om på den anden side også var noget starstruck. Tænk at være sammen med de mange mennesker, der har beriget ens liv.

Men når man er i stand til at samle et hold sammen i 45+ rækken fredag 3. december kl. 19 på grusbanen på Tingbjerg mod Husum, så kan man altså noget.

Bent "Benner" Kristiansens oplæg til halvdelen af Flodins mål på diverse veteranhold havde også gjort indtryk.

- Benner dribblede forbi fire mand og målmanden på tværs foran et tomt mål, hvor jeg så skulle komme og skubben bolden over stregen. Desværre missede jeg halvdelen af chancerne.

-Der er Lars Højer, som er årsagen til at jeg stadig er holdleder. I 1992 lovede han, at de ville vende tilbage til gammelmandsbold på Lyngbyvej. Jeg venter stadig på at kunne sætte ham på holdkortet.

-Haarbye – ja lige her er ordet beriget måske forkert. Det er vel nærmest det modsatte. Som holdleder har det vel givet 50 kr. i underskud pr. kamp, når jeg skulle stå for indkøb af øl til 3. halvleg, og der så ikke kom tilstrækkeligt penge i kassen. Haarbye har nu ikke været alene om ikke lige at kunne finde en 20er, men det har givet 30 kampe om året og i 30 år. Knap 50.000 uden renter og inflationskorrigering.

Men som Kaj Davidsen siger: "Skide være med hvad det koster, bare vi er sammen"

John Andersen plejer gerne at bede forsamlingen om at rejse sig og klappe afdøde medlemmer af banen. Men den opgave slap Flodin for. Manden med leen har ellers cirklet lidt omkring B 1903, men takket være gode læger og måske også nogle

medlemmers gode fysik via fodboldspillet vandt spillerne den gang. Man kan faktisk overleve blodpropper i hjertet og helt ekstreme galdestensanfald.

Og så kom Flodin endelig til højdepunktet. Aftenens toastmaster.

-Der er jo en del af de tidligere til stede, og det skal siges, at de alle har fået stor ros for deres udførelse af opgaven. Nå ja, der har været lidt om at Karsten Simensen burde være tekstet eller som minimum simultantolket af Bo Skovbjerg.

Og så var der sidste år med Val, hvor der er kommet en skriftlig klage. Jeg citerer "Hvordan fanden kan man vælge en splejs på 160 cm og under 60 kg som toastmaster. Der er jo ingen der kan se manden".

Så i år er der valgt et bjerg som

toastmaster. Ikke bare et bjerg, men Hans Bjerg. Formand i Divisionsforeningen fra 1979 til 1994 og i en periode næstformand i DBU. Hans har arbejdet utrætteligt for at øge professionaliseringen af dansk topfodbold. Det var svært, for i 1979 levede Emil Sørensen fra FB stadig. Iflg. Wikipedia har Hans haft over 600 kampe for Lyngby – en af dem var endda på førsteholdet. Leder i Lyngby fra 1966, formand fra 1973 til 1998 – altså også da de stjal vores DM i 92. Og dommer – jeg har selv haft ham. Og forfatter til deres 100 års jubilæumsbog. Og en af de vigtige personer ved etableringen af FCK – for han sagde nej til fusion mellem Lyngby og B 1903.

03'erne var for gamle

Hans Bjerg fik for alvor sat skub i Lyngby Boldklub, da han kom til som formand, og han var dybt involveret i professionaliseringen af dansk fodbold. Det blev også til nogle skrammer undervejs på vej mod nogle af succeshistorierne.

Hans Bjerg Pedersen har blandet sig i meget i dansk fodbold både som klubmand i Lyngby, som medlem af Divisionsforeningen og som bestyrelsesmedlem i DBU.

"Det kunne min bedstemor også have gjort med det hold". Den sætning var med til at gøre Hans Bjerg Pedersen endnu mere berømt, da han kom med den udtalelse omkring udnævnelsen af Richard Møller Nielsen.

Den fik han selvironisk kædet ind i sin tale, da Jan Flodin havde introduceret ham, og så fortalte han lidt om sin egen karriere som spiller. En fodskade havde ikke gjort det hele nemmere, men han fik da en kamp på Lyngbys bedste mandskab. Det var på midtbanen i en kamp i Køge, der dengang havde Hans

Hans Bjerg Pedersen havde flotte ord om Thorkild Bekker

Andersen på holdet. Og han var som bekendt en meget hårdt spillende angriber, så der fik Hans Bjerg nok.

Aftenen formede sig som en blanding af vittigheder og fodboldsnak. Blandt andet om dengang Lyngbys Frank Christensen og B 1903s Frank Mathiesen tale om at fusionere klubberne.

Lyngbys trup blev værdisat til 21,1 millioner kroner, mens B 1903s var 20 millioner kroner mindre værd.

-Vi havde en ung fremadstormende trup, mens 03ernes var for gamle, forklarede Hans Bjerg.

Det med de for gamle spillere var de nok ikke enige om nede

i Aberdeen, Trabzonspor eller Bayern München bagefter.

Der var en god portion gassen af naboklubben, men en ting stod krystalklart: Hans Bjerg var dybt imponeret af B 1903s mangeårige formand Thorkild Bekker, der trådte i karakter, når det var nødvendigt.

Nu har vi rundet 1.300 medlemmer

Klubformand Ulrik Marschall er i den heldige situation, at han nærmest konstant har positive ting at fortælle. Det kan blive endnu bedre, men så skal der komme hjælp udefra.

195 piger er kommet til klubben i løbet af de seneste par år

Det er dejligt at kunne overbringe gode nyheder. Og det var lige hvad formand Ulrik Marschall gjorde, da han gav den traditionelle orientering om rigets tilstand i B 1903. Her går det godt. Rigtig godt – med plads til forbedringer.

- Ligesom sidste år, har jeg udvalgt 7 nøgletal, der samlet giver status på klubben.

Tallene 1307, 223, 195, 117, 6, 3, og 1

1307 angiver antallet af medlemmer af klubben dags dato, og heraf er cirka 1000 af dem er børn og unge. Det er historisk højt. Og det er højere end sidste år, hvor jeg også meldte om historisk høje tal. Vi forsøger at finde plads til så mange som muligt, men vi må desværre også afvise børn og unge, da vi ikke har kapacitet til at tilbyde den kvalitet træning, som vi ønsker. Og når vi tager nye medlemmer ind, er det fordi trænerne fortæller os, at de har mulighed for at inddrage dem på holdene.

223 er antallet af frivillige trænere og ledere, der er med til at få hverdagen til at fungere ude på banerne. Med den tilgang af medlemmer vi har oplevet, er det nødvendigt med et stort antal frivillige, hvis vi fortsat vil være en fodboldklub, der tilbyder træning af høj kvalitet. Den opmærksomme lytter har måske allerede regnet ud at vi har omkring 1 frivillig per 5 spillere, hvilket må siges at være meget tilfredsstillende.

195 er antallet af piger, der pr dags dato er medlemmer af klubben. Det er også historisk højt og selvfølgelig også en af årsagerne til den store medlemsfremgang totalt set. Jeg synes det er fantastisk at se hvordan pigerne trives i klubben og gradvist trækker flere med sig. Samtidig engagerer flere af pigerne sig også som trænere og hjælpere på nogle af børneholdene.

117.000 kr. var klubbens resultat for 2024. Det var tilfredsstillende og på det niveau, som vi gerne vil være. Vi ved, at indtægterne kan svinge lidt, og derfor forsøger vi hvert år at polstre os til at kunne komme gennem år, med større, uforudsete enkeltomkostninger. Vi er så heldige at forudseende medlemmer for ca. 20 år siden etablerede Støttefonden. Og den nyder klubbens medlemmer i den grad gavn af hvert år. Uden den ville vi ikke kunne levere den høje sportslige kvalitet, som vi gør på trods af at vi er en breddeklub.

6 er det antal uger, som kommunen har fortalt os det tager at om-danne vores slidte kunstgræsbane derude til en helt ny. Vi ser alle sammen frem til det, og sender en venlig tanke til GVI og Jægersborg, der har været meget villige til at hjælpe og afgive noget af deres træningstid i Gentofte Sportspark, så vi har kunne få mange af

vores hold op og træne. Samtidig også en stor tak til – især vores børneleder – Thomas Brando – men også Mads, Johanne og Keld, som har været fantastiske i arbejdet med at få kabalen til at gå op, så de fleste medlemmer har kunne fortsætte træningen om end med færre træningspas end ellers.

5 er det antal fastansatte vi har i klubben, og som gør det muligt for vores medlemmer at få god træning af høj kvalitet. Vi har tre medarbejdere med fokus på sporten, 1 der har styr på den omfattende administration, der er ved at forvalte 1.307 medlemmer, og en person til at tage sig af anlægget.

3 er den nuværende placering for vores 1. senior herrehold i Serie 1. Det er en plads over KB, som mange af Jer sikkert har noteret jer. Det er dejligt at se, at hvordan det er lykkedes at skabe et hold, der består af en god blanding af erfarne spillere og unge talentfulde nyoprykkede U19-spillere, og det bliver spændende at se hvordan forårssæsonen går.

1-tallet viser placeringen af vores Serie 2 hold, der ligger og puster 1. holdet i nakken. Det er i øvrigt tre pladser over KB! Holdet vandt både serie 2 og hovedstadspokalen i sidste sæson.

Både FCK's herrer og kvinder havde en god sæson sidste år. Her-
rerne med the double efter en fantastisk solid slutspurt. Efter en god
start på denne sæson, har præstationerne haltet lidt, men det er sta-
dig imponerende, at både være med i toppen af Superligaen, være
i kvartfinalen i pokalen og samtidig spille mod de bedste i CL. Det
glemmer kritikerne nogle gange, synes jeg.

Kvinderne i FCK nåede også deres målsætning med hensyn til op-
rykning til B-ligaen, og samlede over 17.000 tilskuere i Parken til
deres sidste kamp. Det tyder på stor opbakning i København til by-
ens kvindehold. De fører pt B-ligaen så, der er gode chancer for at
de også indfrier deres nuværende målsætning med oprykning til A-
ligaen.

I forhold til min tale sidste år, er der ikke noget nyt at fortælle om
vores planer for at lave kunst på opvisningsbanen, da vi stadig venter
på at kommunen laver en ændring af lokalplanen. Vi venter også
fortsat på at FIFA får sendt solidaritetspenge i vores retning for de
2-3 klubsifter, som vores tidligere medlem, Henrik Meister, har
foretaget de senere år som professionel fodboldspiller. Det bliver
forhåbentlig en positiv overraskelse, når det bliver afgjort.

Ulrik benyttede også lejligheden til at takke festkomiteen: Benner,
Pierre og Sass for den indsats de yder, så mange med tilknytning til
klubben og især 1. holdet helt tilbage fra gamle dage kan mødes.

Miraklet i Valby

B 1903 gik fra 2-3 ved pausen til 13-3

Keld Kristensen kunne fortælle en sjov historie om 65-årige
Lars Dalsborg, der sprang til, da et af sekundaholdene, der
spiller i Serie 5, havde meget svært ved at stille hold. Så Dal-
le mødte op ude i Valby og så B 1903 komme bagud med 2-3
ved pausen. Så blev han sat på banen sammen med en 17-
årig gut, der ellers er målmand, men som nu røg i marken.
Det hele endte så med en sejr på 13-3 til B 1903. Dalle kan
godt begynde dagen med noget fodboldtræning på skolen,
lidt eftermiddagstræning i Helsingør FC for så lige at tage
turen til Lyngbyvej for at give et nap med.

Keld mindedes også de dage, da familien Kristensen i 1960
flyttede ind i klubhuset. Dengang sagde ungdomsspillerne
De til seniorerne.

-Så det var mærkeligt at rykke op og blive dus, konstaterede.
Men så slap han da for at sige: "Hr. Forsing gider De lige at
heade mit indlæg i mål.

*Skolelærer Lars Dalsborg havde slikpinde med til festen. Der var lidt overskud fra noget halloween-halloj på skolen.
Så Christian Lønstrup, Lars Højer Nielsen, Diego Tur, Jørgen Juul Jensen og Søren Nygaard fik en lille ekstrapremie for
at møde op som den unge generation.*

De var med for første gang

Deltagerantallet ved traditionsfesten ligger konstant omkring de 75, og det skyldes heldigvis, at der suppleres nedefra, når der tyns ud i toppen. Denne gang var der fire nye med.

Toastmaster Hans Bjerg havde taget turen over kommunegrænsen fra Lyngby-Taarbæk.

Per Kjærbye – blandt Danmarks førende sportsfotografer med en fortid på Alt Om Sport og som leverandør af fotos ikke mindst til DBU – var i aktion fra midt på eftermiddagen til noget nær luk-

ketid i forhold til den officielle del af festen. Så han fik lige leveret 161 billeder. Han har så også lige været med til at producere en målmandstræner til 1. holdet.

Carsten Schiødt – der nu er hovedformand i KB – sammen med Thomas Høgsbro. De to spillede en kamp i midtfirserne og drog videre for at genrejse Skovshoved sammen med Kim Valentin. Det blev til nr. 7 ud af 8 i 2. division øst. Men dejligt at se jer tilbage på Lyngbyvej.

I disse dronetider var der basis for at få det store forkromede overblik over dem, der i bedste danske stil levede op til sangen om at ved jorden at blive, det tjener os bedst.

Tommy Poulsen bliver ved med at finde fotografier, som han mangler autografer på, og alle stiller beredvilligt op, når han kommer med alt sit materiale. Så Christian Lønstrup måtte have fat i pennen. Tommy kørte tidligt hjem til Horsens, for han skulle lige være til AaBs tilsvarende fest lørdag morgen.

Keld Caspersen og Lars Halgreen fik sig lige en lille sludder.

Lars Halgreen og Niels Haarbye rystede hænder og fik en grinetur, mens Steen Johansen og Lars Maes så på.

Lars Maes er i særklasse B 1903s mest trofaste tilskuer, mens Carsten Schiødt og Ulrik Marschall er formænd i henholdsvis KB og B 1903.

Ingen fest uden at Vagn Holm, Niels Haarbye og Jan Finn Dunte Hansen får en prop.

Klubsangen siger det hele

Mentaliteten i B 1903 er lige efter Jens Sass' hoved

I slutningen af 1960'erne blev Jens Sass' ældste storesøster kæreste med Torben Wagner Petersen, der spillede fodbold i B 1903. Og det kom faktisk i markant grad til at påvirke hans tilværelse. For nu blev det pludselig interessant at følge B 1903. Og så kunne han jo lige så godt også skifte klub og forlade Fælledklubben Borup, hvor han ellers var begyndt som 5-årig.

Konen og de to døtre står selvfølgelig øverst på listen, når han skal rangere tingene i sit liv. Men derfra er der ingen tvivl om, hvad der kommer på andenpladsen:

-B 1903 har betydet ufatteligt meget i mit liv. Jeg er B 1903er helt ind i sjælen. Jeg synes egentlig, at vores klubsang udtrykker det bedst om at ægte sammenhold gav klubben styrke og ærlig

vilje bar den frem og det med at i nederlag og sejre altid ærlig kamp vi vil, siger Jens Sass.

Det hele begyndte altså i Borup, der ikke lå så langt fra bopælen i området ved Lersø Parkalle. Som 5-årig tuller man jo nærmest mest rundt på en fodboldbane, men det gik ellers den slagne vej over miniput, lilleput og drenge inden han i foråret 1969 som 13-årig valgte at tage turen til Lyngbyvej, hvor han fik John Engelsen og Bjarne Christensen som trænere. Og hvor han kom på hold med Jan Brun Sørensen, der bombede mål ind i stride strømme med Carsten Nielsen som oplægger.

-Det første år spillede jeg mest på 2. holdet. Når jeg rykkede op kom jeg på hold med spillere som Mikael Sundby, Robert Lund og målmanden Flemming Larsen, der jo alle nåede at komme på divisionsholdet.

Jens Sass var ikke i nærheden af at komme på udvalgte KBU-

hold, og han havde bestemt heller ikke troet på, at når han engang rykkede op som senior, så skulle det også ende med en plads på klubbens bedste hold.

-Jeg begyndte faktisk på 5. holdet, og der fik jeg nogle af de positive oplevelser, der siger så meget om B 1903. For når der kom spillere ned ovenfra efter de havde været gennem skadesforløb, så gled de bare ind på holdet uden at være hovskisnovski. Vi var alle i samme båd. Det var lidt underligt, at jeg på vej op gennem rækkerne løb og spillede med folk, som jeg havde set på 1. holdet.

Undervejs blev det til adskillige titler som vinder af Københavnsserien og Danmarksserien, inden han som 23-årig fik sin debut på 1. holdet. Det skete med maner. For det blev til en sejr på 8-0 over Randers Freja, der i de år gang på gang fik læsterlige klø, når B 1903 kom på besøg eller tog imod i Idrætspar-

ken. Både Keld Kristensen og Robert Lund nåede at score fem mål hver mod Randers.

-VI var meget langt foran, da Erik Dønnung syntes, at han godt kunne sætte mig ind.

Det havde været oppe at vende, at han skulle spille back. Men det afviste han. Han var og er midtbanespiller.

-Når man skal debutere, så kan der godt være masser af nerver på, men for mig gik det som smurt i olie. Tænk på at jeg kom ind på et hold, hvor Per Poulsen stod på mål, hvor John Andersen og Poul Kristiansen var backer og Jørn Damm og Jørgen Lorentzen lå lidt længere foran. Så kunne man være sikker på at blive styret, slår han fast.

I 1979 blev det så til en sejr i pokalfinalen mod Køge i en kamp, der ikke vil gå over i historien som den mest velspillede. Men B 1903 vandt med 1-0.

-Jeg var udtaget som 14. mand til truppen, men så blev Poul

Jens Sass har det som en ål i mudder, når han er sammen med vennerne i B 1903. Her bliver man taget godt imod fra dag 1, og man bliver behandlet fint. Her sammen med Poul Kristiansen, der kom til fra Jylland, Bent "Benner" Kristiansen, der kom fra HIK og Jan Finn Dunte Hansen, der kom fra Vanløse. Jens har været medlem i 57 år.

Erik "Møller" Thygesen skadet, og så gled jeg ind i startopstillingen – og jeg scorede kampens eneste mål, da jeg kastede mig frem og headede et indlæg fra Niels Haarbye forbi Jan Olesen i Køges mål.

Det blev til europæiske kampe mod Apoel Nicosia (6-0 og 1-0) og derefter nogle intense kampe mod Valencia, der bl.a. havde argentineren Mario Kempes og vesttyskeren Rainer Bonhof på holdet. Her var den skadede Jens Sass med som turist i Spanien. Det blev 2-2 i Valencia og 0-4 i København.

Jens kom også på amatørlandsholdet, der skulle forsøge at kvalificere sig til OL i Moskva i 1980. Normalt anerkender DBU ikke den slags kampe som landskampe, men fordi det nu drejede sig om OL, så blev de to kampe mod Finland registreret som landskampe.

-Vi skulle jo være amatører, så holdet manglede de allerbedste. Men John Lauridsen fra Esbjerg og Flemming Christensen fra Lyngby var da med, siger Jens, der blev skiftede ind ved 0-4 i Finland efter en time og scorede til 1-4.

I 1986 blev det til en ny pokaltriumf, da Ikast blev besejret med 2-1 på mål af Kim Valentin og Jens Rasmussen. Det kastede så kampe mod bulgarske Levsko Sofia af sig. Efter 1-0 i København endte det med 0-2 i Sofia efter en kamp, hvor de danske spillere fik lov til at stifte bekendtskab med, hvad der kan laves af mere eller mindre voldsomme tyvestreger garneret med lidt svinestreger.. B 1903 holdt stand til der manglede et kvarter. Ikke mindst på grund af en forrygende kamp af Palle Petersen.

-Vi blev virkelig bortdømt i den kamp, hvor et oplagt straffespark ikke blev dømt.

Jens har altid gået til den på banen, men skademæssigt er han sluppet forholdsvis billigt.

-Jeg fik en fodskade mod B 93 i 1983, så jeg måtte holdet pause i nogle uger, og så brækkede jeg kravebenet i en kamp mod Lyngby.

For de fleste gælder det jo om at få så meget ud af sin karriere og komme på det bedste hold. Men der var en undtagelse i B 1903.

Helge Sander arbejdede i Carlsbergs pr.-afdeling, da B 1903 i 1986 vandt pokalfinalen over Ikast med 2-1. Så han overrakte en check til Jens Sass. Palle Petersen blev kun passeret af Sigurd Kristensen på et straffespark og Jens Rasmussen scorede det ene mål, mens det andet var signeret Kim Valentin.

Lige pludselig blev det næstbedste hold attraktivt.

-Når programmet skulle lægges for DS-holdet skulle det helst være sådan, at den sidste kamp var på udebane mod et bornholmsk hold. Så blev der spillet fodbold – og festet igennem.

-Et år var vi af sted uden træner. Egon Andersen var holdleder, og i pausen – da vi var bagud 0-1 – sagde han, at to øl jo smager bedre end en, så vi vandt med 2-1.

Som sagt så er B 1903 hjerteklubben, så det var ikke noget problem at sige nej til et tilbud fra AB, der havde fået Jan Andersen som træner.

-I 1988 valgte jeg at stoppe som divisionsspiller, fordi vi var blevet forældre.

Man finder ofte sine bedste kammerater i en fodboldklub, og der er Jens ingen undtagelse.

-Jan Bruun Sørensen blev min allerbedste ven. En skam at han ikke havde mentaliteten til at bide tænderne sammen i modgang for hans potentiale som målscorer var enormt. Vi kom meget sammen privat med Jan og hans kone. Jan havde jo kastet sig over løb, så det kom som et voldsomt chok, da hans kone ringede til os i vores hus i Sverige og sagde, at Jan ikke var her mere. Han var faldet om med

hjerTESTop, da han skulle løbe hjem fra arbejde, siger Jens, der tydeligvis er mærket af det dødsfald, der stadig river og niver et dusin år efter.

Selv har han ikke taget mange gram på, siden han stoppede. Han står ikke stille mange sekunder på en bane – selv nu som spiller på Morgenholdet.

Men god form er ingen garanti for at man ikke kan blive ramt af slemme ting. Som Jan Bruun Sørensen gjorde det.

-For en del år siden stod jeg en morgen og smurte madpakker. Min kone var ude at gå tur med hunden, så da jeg pludselig fik et stik i brystet, og det forplantede sig ud i venstre arm, og jeg begyndte at kampsvede, så vidste jeg, at den var helt gal, så jeg selv

skulle ringe efter en ambulance, og så endte det med at jeg fik sat en stente ind.

Steen Rømer er også med i den tætte omgangskreds.

-Vi er en del af en madklub, som vi hygger os med, og så er vi også sammen med Finn "Keino" Christensen, der vist altid er i godt humør som forplanter sig til os. Keino er jo kun et år ældre end mig, så vi har været rigtig meget sammen, siden jeg kom til klubben.

Jens Sass er med i festkomiteen bag traditionsfesten og han konstaterer, at her dukker alle de værdier op, som han stiftede bekendtskab med fra første færd, da han kom i klubben. Uanset om det er breddefodbold eller elite.

Jens Sass Hansen

Født 06.09.1955

Uddannet inden for Skattevæsenet.

Derefter regnskabsmedarbejder.

Klubber: Borup og B 1903

Landskampe: 2 på amatørlandsholdet i 1979 mod Finland. 1-1 hjemme og 1-4 i Finland. Målscorer i Finland.

Kampene tjente som OL-kvalifikation og bliver derfor undtagelsesvis betragtet som officielle amatørlandskampe.

Pokalvinder i 1979 (Køge 1-0) og 1986 (Ikast 2-1)

300 kampe for B 1903

2x bronzemedaljer i 1. division

1 gang vinder af Carlsberg Cup

Kaj Davidsen, Michael Rohwer, Jens Peter Mortensen, Ole Witt-høft, Ken Nielsen, Kurt Reitz og Jesper Kilroy Mortensen har nærmest faste pladser ved festen nede i det ene hjørne.

Spis brød til. Karina og hendes assistent Cille havde travlt med at levere lækkerier til buffeten. Det havde givet god appetit hos publikum, der havde overværet den glørværdige fodboldturnering. Karina havde øjenkrykker på for et syns skyld.

Erik Saabye var kommet sig lynhurtigt ovenpå et hjertetilfælde. Tak til lægerne og en god fysik. Han sad sammen med Niels "Mini" Andersen, der som os andre måtte se langt efter storebror John. Jens Sass, Diego Tur, Søren Nygaard (stående), Benny Bannan, Michael Petersen og Henrik Ibenfeldt sad med til bords.

Poul Sedam fik mange positive oplevelser i den periode, hvor han var som holdleder, og han kunne fortælle om til Ole Forsing, Rigo Møgelberg, Dann Schack, Joen Knudsen, Steen Kleeberg og Birger Lundholm Petersen.

Hvis de tre herrer her havde haft skridttællere på, da de spillede, så var den sikkert brændt sammen for alle tres vedkommendes skyld. Henrik "Tiger" Nielsen, Jørgen Juul Jensen og Pierre Larsen stod ikke stille i mange sekunder på en fodboldbane.

Tommy "Kuglepen" Poulsen, Kim Valentin, Klaus Mathiesen og redaktør Rasmussen talte om politik, politi, fodbold, pub-drift og meget andet.

Dunte, Vagn Richard Holm og Niels Haarbye delte bord med Lars Francker, Thomas Larsen, Per Poulsen og Tom Gisselbæk.

Birger Topp tog for sig af retterne på den ene side, mens Axel Saabye og brødrene Aabling alias Hans Jørgen og Jens tog fra på den anden side.

Henrik Ibenfeldt, Michael Petersen, Benny "Banan" Nielsen, Erik Saabye, Niels "Mini" Andersen, Jens Sass og Lars Højer fik gang i lattermusklerne.

Til næste år fylder Børge Rasmussen 90 år. Han delte bord med bl.a. Benny Johansen, Keld Kristensen og toast master Hans Bjerg Pedersen.

Søren Nygaard, Jørgen Juul Jensen, Jens Peter Koch, Palle Petersen (skjult) Lars Buller Christensen og Christian Lønstrup lyttede til et af de mange indslag.

Uden mad og drikke etc. Bent "Benner" Kristiansen fra festkomiteen har travlt op til og under festen for at få det hele til at klappe. Men der blev da tid til en omgang mad.

Når der er trængsel ved buffeten kan man lige så godt tage rigeligt første gang. Og ned gled det.

Nu er det ikke fordi at Lars Dalsborg ikke kan få mad nok. Men helt som han plejer sørgede han for Michael Gothenborg hele aftenen.

We are red, we are white osv. Vinderne af småboldturneringen med deres flotte halstørklæder fra DBU – via eksformand Benny Olsen. Jan Finn Dunte Hansen, Michael Petersen, Vagn Holm, Henrik Ibenfeldt og Kurt Reitz var et farverigt indslag,

Christian Lønstrup har stor succes som træner i Hillerød, der måske avancerer til Superligaen – uden at have et brugbart stadion. Lars Buller Christensen, Pierre Larsen og Henrik Nielsen lytter.

Karsten Simensen plejer at være fast deltager ved festen, men nu er AaB begyndt med noget tilsvarende om lørdag formiddag efter vores fest, så det ville blive for hektisk at deltage begge steder. Men så har Klaus Mathiesen overtaget jobbet med mindst en god vittighed. Han fik blandet familien Friedmann og Hans Bjerg Pedersen ind i løjerne på en festlig måde.

Om Ole Forsing havde set nogen spille luftguitar må stå hen i det uvisse, men det så ud som om han var gået over til at spille luftfløjte.

Palle Frederiksen har været en trofast gæst, siden han blev "opdaget" for nogle år siden. Han hyggede sig sammen med Jørgen Lorentzen, Karsten Jønsson, Birger Topp, Steen Rømer, Hans Jørgen Aabling, Benny Johansen og Erik Petersen.

Der må angribes. Michael Petersen. Benny Johansen, Lars Halling og Thomas Høgsbro nærmer sig det sorte bælte i buffet.

Axel Saabye forklarer noget om cirkelns kvadratur eller sådan noget matematisk noget, mens Benny Olsen, Poul Kristiansen og Keld Kristensen lytter.

Vinderholdet bestod af Michael Petersen, Henrik Ibenfeldt, Jan Finte Dunte Hansen, Kurt Reitz og Vagn Holm. De scorede vist hele to mål.

Topkvalitet i mørket

Årets turnering blev meget målfattig

Den første fodboldkamp i kunstigt lys blev spillet på Sheffield Uniteds bane Bramall Lane 14. oktober 1878. Der var en stor projektør i hver sin ende af banen. Der var officielt 12.000 tilskuere, der tilsammen betalte 300 pund for at overvære en opvisningskamp mellem et hold i røde trøjer og et hold i blå trøjer. Det menes at mindst 8.000 ekstra sneg sig ind i i ly af mørket.

10 år senere prøvede man igen med et noget bedre anlæg.

Det var lige som at blive sendt tilbage i tiden, da den traditionelle småboldsturnering i år blev afviklet på den indhegnede bandebane ved klubhuset. Og da mørket sænkede sig, var lyset vist ikke meget bedre end i 1878.

Alle kunstgræsbaner er ved at blive lagt om, og det vil forbedre forholdene med et par tusind procent (vist nok)

Men vi trykkede på pyt-knappen og fik endnu en gang en fornøjelig turnering ud af det – om end målscoren var meget, meget beskednen på nogle meget, meget små mål. Til gengæld var der atter tekniske lækkerier på et ekstremt højt niveau. Rytterstatuen alias Jan Finn Dunte Hansen – manden der viser, hvorfor det er vigtigt at stå godt på banen – flugtede en kugle i kassen bag Niels Guldfoed Rasmussen, der som universalspilleren også er en blanding af Garrincha og David Beckham med frygtede indlæg fra fløjene – men altså denne gang burvogter.

Manden i maskinrummet – alias Bo Skovbjerg – måtte også ind mellem stængerne, så det store sagkyndige publikum ikke fik smagsprøver på hans høje tekniske niveau. Nytilkomne Thomas Høgsbro chokerede med opvarmning, armbøjninger og et højt tempo. Det er vi virkelig ikke vant til.

Helge Sander blev i bedste bokserstil sendt til tælling, da han fik en bold lige i hovedet uden at nå at forberede sig på det. Men han var oppe på 8.

Helge Sander, Jan Flodin, Keld Kristensen, Lars Dalsborg og Bo Skovbjerg havde svært ved at leve op til forventningerne hos det saglige og kræse publikum. Taktisk burde man nok have satset på Bo i marken.

Poul Sedam styrede tidtagningen med hård hånd og Joen Knudsen og Pierre Larsen var igen de fremragende dommere, der lagde en hård international linje. Og de løb i hvert fald ikke i vejen. Pierre var endda udstyret med en fin dommertrøje. Måske får han næste år både gule og røde kort med.

Årets præmier var flotte halstørklæder doneret af eks-formand Benny Olsen, der har det behagelige hverv at overvære landskampe og så får halstørklæder af DBU for den gigantiske, uegennyttige indsats.

Hele arealet med kunstgræs var revet op, træer var fældet, og der er sat rækværk op. Så turneringen måtte flyttes til mere ydmyge lokaliteter.

Foreningen til Niels Haarbyes forskønnelse havde samlet ind til en maske. Det pyntede. Men helt godt er det jo ikke endnu. Dunte ved siden af skal åbenbart se sådan ud.

Kim Valentin, Niels Haarbye Jesper Kilroy Mortensen, Niels Guldfod Rasmussen og Michael Rohwer var tæt på den store triumf, men Jesper vil i vinterpausen blive kommanderet til at træne afslutninger i et tomt mål fra en endog meget kort afstand. Guldfod stillede op uden briller i første kamp – det var dumt. Hvor er bolden?

Så har vi set det med: Thomas Høgsbro varmede op og lavede armstrækninger og løb meget hurtigt inde på banen. Godt vi kan lære noget af de unge.

Debutanten Thomas Høgsberg, Søren Nygaard, Emil Kristoffersen og Benny Banan Nielsen stred flot og forgæves. Bemærkelsesværdigt blev Emil ikke skadet. Gentager: Ikke skadet.

Poul Sedam passede tidtagningen, så hele turneringen kørte perfekt og programmet blev holdt. En god investering at hente ham helt ovre i Nyborg. Der var masser af tilskuere på den dyre langside. Skal der sælges popcorn næste år?

Thomas Høgsbro var debutant og satte et lidt andet tempo end vi er vant til. Men det var godt for appetitten senere på aftenen – for os alle sammen.

Redaktør Rasmussen alias Niels "Guldfod" havde smidt brillerne i den første kamp. Det var dumt, så han måtte spille en slags goalball, hvor han gik efter lyden. Alligevel var det tæt på at ende med en førsteplads.

Når der nu ikke var VAR, så måtte dommer Pierre Larsen og Jesper Kilroy Mortensen diskutere sig frem til en fornuftig afgørelse.

Per Kjærbye tog billederne. Niels Rasmussen skrev teksten.

Randi Salzwedell sørgede for layout.

Traditionsfesten 2026 er vanen tro sidste fredag i oktober - som er 30. oktober.